

**ЗВЕРНЕННЯ ВЛАДИКИ ВРОЦЛАВСЬКО-ГДАНСЬКОГО
ВОЛОДИМИРА (ЮЩАКА) ДО МОЛОДІ
НА ПОЧАТОК НОВОГО АКАДЕМІЧНОГО РОКУ 2020/2021**

Вроцлав, дня 30 вересня 2020 р.

Число: 2020/337

**Студентській та працюючій молоді,
Духовенству, монашеству та вірним
Вроцлавсько-Гданської Єпархії**

**Слава Ісусу Христу!
Дорога Молоде!**

Місяць тому, в першу неділю вересня, я звертався з пастирським словом з нагоди початку нового шкільного та катехитичного року. Лист був спрямований, передовсім, до батьків, діти яких пішли до школ, щоб продовжувати навчання. Початок жовтня – це, традиційно, початок навчального року студентської молоді, яка, в цьому році, приїжджає до своїх ВУЗ-ів, щоб у різний спосіб, стаціонарно або віртуально, продовжувати навчання. Це звернення спрямоване до Вас, молоді друзі, а не до Ваших батьків, бо Ви є дорослими людьми, які повністю беруть відповідальність за своє життя та прийняті рішення. Щоправда, Ви, переважно, ще у великій мірі, залежні фінансово від батьків, але це не міняє факту, що батьки не мають вже дуже великого впливу на Ваші рішення та життєві вибори.

Своє слово хочу скерувати також до тих молодих людей, які вже працюють, але ще не заклали своїх сімей. Ви, щоправда, не студенти, чи, вже не студенти, але перед Вами потреба прийняти рішення, що робити далі зі своїм життям та як його поукладати, згідно з вартостями і принципами, які повинні бути найважливішими у Ваших майбутніх сім'ях.

Рішення щодо Вашого життя, кожен та кожна з Вас, повинні прийняти самостійно. До цього потрібно підійти дуже серйозно, глибоко передумавши своє життя та свої очікування щодо нього. Вам потрібно також переглянути своє ставлення до Церкви і вартостей, які вона голосить. Добре було б призадуматись над національними цінностями, які були дорогі у житті Ваших батьків та попередніх поколінь нашого народу. Якщо цих кілька моїх слів допоможуть Вам серйозно застосовитися і зробити добрий особистий вибір у житті, буду з цієї причини незмірно щасливим. Тому, дозвольте представити кілька моїх сугestій і думок, свого роду духовних тем, до Вашого особистого передумання.

На початок, добре було б усвідомити собі, що, здобуваючи знання у різних професійних сферах, не можна забувати про духовну площину свого життя.

Сьогодні трудитесь, щоб здобути дипломи з різних спеціальностей, а духовна і християнська формація часто опиняється на останньому місці. На жаль, трапляється і таке, що найбільш ефективна релігійна формація відбувалася на рівні початкової школи, рідше - на рівні середньої, а зовсім зрідка проходила вона на рівні вищих студій. Виникає небезпека, що може бути дуже велика диспропорція поміж Вашою світською, а релігійною освітою. А це може призвести, навіть, до повного відречення від релігійного і церковного вчення, яке, у початковій школі подавалося на рівні, доступному для малих дітей. Можемо часами почути остаточно і таке, що катехитичне вчення не є для мене, бо воно не досягає до рівня моого інтелектуального розвитку та професійної підготовки.

Тому студенти у, так би мовити, власному інтересі, повинні старатись про підвищення рівня свого релігійного знання. В цій справі потрібно звертатись до своїх отців-парохів й просити їх про проведення з Вами відповідних зустрічей. Можна також пропонувати корисні теми, які стосуються Вашого майбутнього життя чи актуальних церковних проблем, про які так часто чуємо у медіальних переказах. Думаю, що варто їх обговорювати, пізнавати позицію Церкви, щоб пізніше не залишались недомовлення, які могли б негативно впливати на Ваше зріле життя та на зрозуміння вчення Церкви.

На жаль, в наших парафіях появляються також деколи проблеми з підготовкою формаційних зустрічей для молоді. Причина цього може бути, як з нашого, душпастирського боку, так і зі сторони самої молоді. Думаю, однак, що варто зустрічатись, навіть у невеликих групах, та обговорювати сучасні гарячі теми, як також і справи, які стосуються Вашого особистого духовного життя. Варто також познайомитися і скористати з того, що на сьогоднішній день наша Церква пропонує молодим людям. Тут варто згадати «Сарепту», щораз численніші курси писання ікон, різні прощі, включно з прощою на Святу Гору Явір, реколекції, біблійні і молитовні гуртки, Фестивалі церковної творчості, Фестивалі різдвяних вертепів, участь у зустрічах молоді TAIZE. Пропозицій є справді багато і, при бажанні, кожен може щось для себе вибрати.

З цього місця хочу також пригадати, що головним завданням Церкви залишається виховання вірних у вірі та ведення їх до спасіння. Церква покликана на те, щоб голосити людям Добру Новину про спасіння. Трапляється, що ми, душпастирі, забуваємо про це та займаємося проповідуванням і навчанням того, що не належить до завдання Церкви, а є прерогативою інших громадських та професійних організацій і установ. Якщо ми, як Церква, будемо навчати чогось, у чому не є експертами, та до чого ми не покликані, то такий експеримент може закінчитись згубно. Виявиться, що інші спеціалісти робитимуть це набагато краще від нас, а ми, як Церква, будемо непотрібними. Тому маєте право вимагати від нас того, до чого покликана Церква, та що є її властивим завданням, тобто, - вмілого проповідування Доброї Новини про спасіння, виховування у вірі в

Христа, нашого Спасителя, та вказування дороги до спасіння і життя вічного.

Друга тема, яку, на мою думку, варто порушити, це питання про Вашу віру. Це дуже особисте питання. Ніхто не може вимагати від Вас, щоб Ви прилюдно давали на нього відповідь. Але, думаю, що самому варто і потрібно собі це питання поставити. Саме питання може вже декого з Вас поставити в незручність, бо як же, якщо ходжу до церкви, бодай час до часу, якщо, часами, навіть молюсь та, принайменше, раз у році сповідаюсь, то чи можна мені взагалі ставити таке питання? Думаю, що варто і потрібно кожному з нас над цим питанням похилитись. Віра, це особливий Божий дар, який ми отримали від Бога, разом з водою Святого Хрещення. Віра є одночасно також і завданням. Потрібно над нею постійно працювати, щоб вона, наче здорована рослинка, зростала та приносила овочі. Потрібно слухати і читати Боже Слово, потрібно приставати з Богом на особистій молитві, потрібно користати зі Святих Таїнств, передовсім Пресвятої Євхаристії та Святої Сповіді, потрібно думати про себе, як про християнина, члена Церкви, потрібно нащодень жити згідно з Божими та Церковними заповідями.

Однак, для цього не вистачить лише Таїнство Хрещення, чи офіційна приналежність до Церкви. Знаємо, що студентське життя, яке, переважно, є першим увільненням з батьківських обіймів і скуштуванням свободи, часто не сприяє релігійному життю та релігійним практикам, принайменше на такому рівні, як мало це місце в батьківському домі. В студентських часах трапляються періоди повного відірвання від церковного і релігійного життя, бувають періоди бунту проти церковних установ та проти практики християнського життя. Часами, хоча навіть і немає бунту чи спротиву, то, однак, занедбується практичне життя в дусі вчення Церкви. Тому, думаю, також і молодим людям варто, час до часу, запитати себе: як виглядає мое духовне життя? Варто запитати себе, чи я не марную і не наражаю себе на втрату дару, отриманого від Бога, тобто моєї віри? Варто і потрібно запитати, як на практиці виглядає моя віра?

Наступне питання повинно стосуватись Вашого ставлення до церковних структур і установ. Потрібно тут пригадати, що кожен парафіянин, якщо покидає територію своєї дотеперішньої парафії на час, довший ніж три місяці, з наміром залишитись надовше, втрачає часово свою приналежність до попередньої парафії та автоматично стає членом парафії, на території якої тепер проживає. Отже, студент, який виїхав на кілька років зі своєї парафії, і замешкав в місці, де є інша парафія, повинен бути свідомий, що став членом цієї нової парафії. Тому потрібно поцікавитись та розвідати, де знаходиться місцева церква, о котрій годині у ній відправляються богослужіння. Потрібно було б також представитись місцевому парохові, а, якщо є така можливість, то запросити до себе священника зі свяченою водою. Варто також пам'ятати, що при довготривалішому замешканні на території нової парафії, під час зголошення підготовки до вінчання, чи до

хрещення дитини, необхідно звертатись вже до свого нового пароха, а не до пароха своїх батьків. Не повинно бути так, що духовне життя практикується тільки тоді, коли повертаємося до батьківської хати.

Ви, як молоді люди, повинні пам'ятати, що наступить момент, коли прийдеться Вам перебрати від батьків відповідальність не тільки за родинний маєток, але, передовсім, за вартості і настанови, які для них були цінними і гідними. Тому заохочую Вас, молоді друзі, активно включатись у роботу громадських установ та організацій. Заохочую також молодих людей долучатись у діяльність парафіяльних структур, таких як парафіяльні ради. Не можна обмежити свого ставлення до громадських і церковних установ тільки до їхньої критики. Може вони справді мають свої недосконалості, але лише критикою нічого не поміняється. Потрібно Вашого особистого заангажування та посильної праці, щоб покращувати нашу дійсність.

Необхідно також Вам пам'ятати, що практична відповідальність за спадщину минулих поколінь - це життя цими вартостями нашодень. Тут маю на думці рідну мову, культурні та народні звичаї, історичну пам'ять, збереження матеріальної і духовної спадщини нашого народу. До цього також входить наша Церква з цілим її духовним багатством. Від Вас, молодих, буде залежати, чи ці вартості залишаться живими у наступних поколіннях нашого народу у Польщі та в Україні, чи будуть вони лише зберігатись у формі своєрідного скансену, тобто матеріальної спадщини, але без внутрішнього життя. Без Вашого практичного заангажування може статись, що досі жива духовна спадщина наших минулих поколінь, зовсім пропаде. Це питання залишається на сьогоднішній день відкритим, і від Вас, в майбутньому залежатиме відповідь на нього.

Дорогі у Христі молоді Друзі!

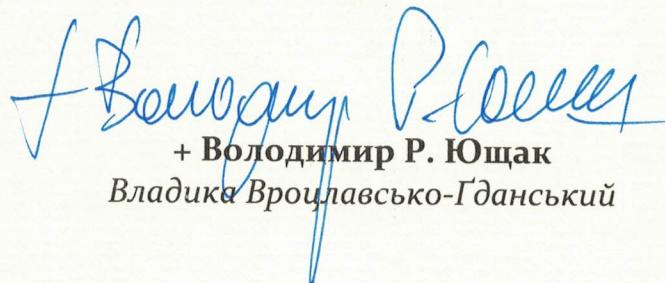
Життя - це чудовий дар, який ми отримали від нашого Створителя. Найкращою його часткою є молодість, яка дозволяє користати з нього, у великій мірі, безжурно. Так свій молодий вік досі переживали всі попередні покоління, також і мое, та покоління ще старші, якщо тільки не перешкоджали їм у цьому жорстокі зовнішні обставини, такі як війни, переселення чи інші стихійні нещастия. Однак, молодечча безжурність не є абсолютною. Молодість, - це час, даний нам на внутрішню духовну та інтелектуальну підготовку до дорослого і відповідального життя.

Молодість, - це час, в якому маємо можливість вчитись, набирати досвіду та формувати свою моральну, людську та християнську поставу. Тому, можна і потрібно тішитись цим, даним Вам, часом молодості. Потрібно радіти зі знайомства з новими приятелями, друзями, симпатіями, з пізнавання світу та відкривання всього, що є можливим завдяки студіям та наукі. Пам'ятайте, однак, що цей час дуже швидко минає. Молодість, на жаль, не є вічною. Дуже швидко прийдеться Вам ставати дорослими та брати відповідальність за своє, а також за життя інших людей. Тому бажаю

Вам, щоб Ви вміли якнайкраще використати, даний Вам, час студій, час нового академічного року, який розпочинаєте. Бажаю, щоб Ви використали його максимально для власного духовного збагачення та для отримання життєвої мудрості, якою зможете опісля послужити іншим.

Будьте мудрі, працьовиті та старайтесь найефективніше скористати з навчання протягом чергового академічного року. Пам'ятайте, що дозрівати і формуватися Ви повинні, в цьому часі, не тільки отримуючи професійні знання, але також дбаючи і розвиваючи свій духовний світ. В цьому нехай допомагає Вам та супроводить Вас по стежках Вашого життя, наш Спаситель.

З архиєрейським благословенням на початок нового академічного року

+ Володимир Р. Ющак
Владика Вроцлавсько-Гданський